

Punkt z widokiem na ul. Słowackiego

Omawiając ulicę J. Słowackiego (dawna Fleischergasse) nie można pominąć budynku pod numerem 45. Powstał pod koniec lat 20-tych XX wieku z inicjatywy ówczesnego proboszcza Franza Pingla i pełnił funkcję domu starców. Prowadziły go siostry katarzynki, które sprawowały opiekę nad 20 starcami. 1 października 1945 roku w dawnych murach otwarto „Dom Starców i Kalek”. Decyzję o powołaniu podjął pełnomocnik Rządu RP dla Województwa Pomorskiego w Gdańsku z siedzibą w Sopocie – Wojewoda Pomorski, a zrealizował Pełnomocnik Rządu RP na Obwód Malbork – Starosta Powiatu Malborskiego. W okresie 1945 -1947 w Domu mieszkało średnio 18 osób. Ogółem placówka przeznaczona była dla 30 osób, a personel składał się z kierownika, higienistki, sprzątaczk i kucharki. Osoby potrzebujące kierował tam Polski Czerwony Krzyż i Referat Opieki Społecznej przy Starostwie. W latach następnych instytucja zmieniła nazwę na „Państwowy Dom Rencistów”, a w 1991 roku na „Dom Pomocy Społecznej” w Malborku. Na przestrzeni tych lat ilość miejsc rezydentów wzrosła do 80 osób. Obecnie DPS w Malborku przeznaczony jest dla 82 przewlekle somatycznie chorych osób.

W ramach programu „Heimstätte” powstały w latach 1928– 1930 nowe osiedla bloków mieszkalnych w tym przy Fleischergasse 40 i 42. Projektem zajął się Alfred Reschke. Powstały wówczas domy o odmiennej architekturze, złożone z trzech skrzydeł ustawionych na rzucie litery U, z dziedzińcem zamkniętym arkadowym murem dostawionym do linii regulacyjnej ulicy. Całość założona była symetrycznie. Fasady obu skrzydeł bocznych ukształtowane zostały przez trzy proste (nr 40) lub trzy uskokowe (nr 42) szczyty, będące niejako reminiscencją staromiejskich kamieniczek. Wejścia do budynku znajdowały się w elewacjach bocznych oraz na osi części głównej. Mieszkania składały się z dwóch pokoiów, kuchni i łazienki. W każdym z tych bloków mogło zamieszkać dwadzieścia rodzin.